

Игуман Рафаило: Света преподобномученица Февронија иде кроз вријеме, а носи вјечност у себи

На празник када наша Света црква прославља Свету преподобномученицу Февронију у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици одслужена је Света литургија којом је началствовао јеромонах Рафаило, игуман манастира Подмаине у Будви, уз саслужење: јеромонаха Евстатија, игумана манастира на Ободу на Ријеци Црнојевића, протојереја Предрага Шћепановића, као и јеромонаха Онуфрија, сабрата манастира Тресија на Космају.

Молитвеном сабрању молитвено је присуствовао Његово преосвештенство Епископ буеносаирески и јужно- централноамерички г. Кирило.

Након освештања славског колача, принесеног у част Преподобномученице Февроније, сабранима обратио се началствујући о. Рафаило који је казао да светитељи Божији призивају и окупљају вјерне душе благодаћу Божијом и својом светошћу:

“Света Февронија нас је данас сабрала својом светошћу, побожношћу.

Светитељи су благодатни магнети који носе у себи светотројични магнетизам. Када привлаче, они не привлаче тек тако само к себи и за свој рачун и ради своје сујете. Нема баш ниједног светитеља тог типа, а сви они свеци, лажне величине, такозвани идоли, немајући у себи тај светотројични магнетизам, увијек варају и к себи призивајући, чинећи и нас ако их поштујемо – идолопоклоницима.”

Он је нагласио да празнике светитеља најбоље прослављамо када се сједињујемо са Христом:

“Причестивши се, сједињујући се са Христом, ми прослављамо празник Свете преподобномученице Февроније на најбољи могући начин јер се светитељи радују само кад се са Христом сједињујемо и само то и такво литургијско поштовање они признају и прихватају”.

Игуман Рафаило је указао да мошти Свете Февроније које се чувају у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици представљају вриједан ресурс и државе и народа:

“Дао нам је Бог много тога као мало којем другом народу, али вјерујте, у моштима светитеља имамо највеће благо уз Светињу на светињама, а то је Светиња Тијела и Крви Господа Исуса Христа”.

Отац Рафаило се осврнуо и на бесцен ризницу светиња које малу Црну Гору чине великом, међу којима су и мошти Свете Февроније, које по ријечима архимандрита Рафаила треба користити на прави начин, односно, на такав начин што ћемо им приступати молитвено:

“У ризници светиња, која није мала у нашем народу, а није мала ни у нашој малој, а великој Црној Гори, посебно мјесто у том светом трезору заузима овај свештени ћивот, ова свештена бања Свете Февроније. Поносимо се са тиме браћо и сестре. Знајмо то да цијенимо и да користимо на прави начин, прије свега молитвено обраћајући се њој, јер она је ту ради нас, врло блиска је Христу имајући велику смјелост пред Оним пред којим ни серафими ни херувими не приступају тек тако.”

Он је затим указао и на постојање духовних закона, наводећи притом духовни закон у којем потврђују наша дјела кроз испитивања и искушења у нашем животу:

“А духовни закон јесте то да све што учинимо ваљано мора бити, како кажу свети оци, и запечаћено. Просто је, не ваља добро ако није запечаћено. А биће на тај начин што ће бити испитано и искушано. Оно што је запечаћено

на тај начин, не блиједи до данашњег дана. А шта је све изблиједјело кроз историју, кроз вријеме и епохе!? Много је печата који су попустили и више не важе, а погледајте печат Божији на моштима Свете Февроније, погледајте како вјековима моћно свједочи истину Божију и љубав Божију”, бесједио је игуман подмаински.

Подсјетио је да је истинско поштовање и чување светиња у духовном смислу спремност на искушења и испитивања.

“Ми требамо да знамо, ако желимо да будемо у духовном смислу истински поклоници наших светиња, наших светитеља и мученика, треба да будемо спремни на промјене, на искушења и испитивања, јер само запечаћено дјело има вјечну вриједност. То што смо ми данас добри, па и сјутра и прекосјутра, то не значи да је то добро постојано. Много је оних који су добро почели, који су кренули да граде, да зидају, али кад наиђе искушење наилази у њима и саблазан од невоље, утекоше од страдање и побјегоше од крста и добро које је до тада чињено – више не важи. Није запечаћено и нема вјечну вриједност”, образложио је игуман Рафаило.

Напослијетку, он је заблагодарио на дубљем Божијем промислу захваљујући којем се народ у Црној Гори припремио и показао спремним да понесе бесцен благо ризнице Божијих светиња, будући да је на тај начин Бог потврдио труд и подвиг народа који нико не може да негира.

“Нека је благословен промисао Божији који се стара о нама и који допушта тако драгоцјене невоље и искушења на нас. Јер, без искушења, нарочито оних које смо имали као народ у протеклих годину и по, како би другачије понијели све ове светиње храмова, манастира, моштију? Оволику светињу овог храма у Подгорици, или оног у Бару? Морали смо као народ бити провјерени да би се сав наш труд запечатио, потврдио и као такав постао сигуран јер печате Божије нико не може да отпечати. Ево примјера Свете Февроније и њене снаге веће него икад. Она иде кроз вријеме, а носи вјечност у себи”, поручио је игуман подмаински Рафаило.

mitropolija.com